

Головна

Статті

Конфлікти

Кримінал

Дмитро Дружинський і Марина Левкович: куди втекли і хто за ними стоїть?

Дмитро Дружинський і Марина Левкович: куди втекли і хто за ними стоїть?

Читати на російськом

Read in English

Додати як бажане
джерело в Google

Дмитро Дружинський і Марина Левкович – куди втекли і хто за ними стоїть?

Історія з Дмитром Дружинським і Мариною Левкович – це не просто черговий сюжет про онлайн-казино, крипту і платіжні сервіси. Це вже майже зотовий детективний серіал: міжнародний розшук, мільярд доларів, десятки обшуків, букмекерська ліцензія як ширма, американський паспорт, українське походження, російські зв'язки і дуже нервові спроби зачистити інтернет.

Казахстанські слідчі стверджують: через інфраструктуру, пов'язану з брендами Pin-Up і Pincio, з країни виводилися величезні суми під виглядом легального букмекерської діяльності. У центрі схеми опинилися громадянин США Дмитро Дружинський і громадянка України Марина Левкович (Гінзбург), яких на початку року оголосили в міжнародний розшук.

Але найцікавіше в цій історії – навіть не обсяги грошей. А те, як навколо онлайн-ставок переплелися колишні вихідці з пострадянського грального бізнесу, криптопроцесинг, офшори, українські та російські зв'язки та традиційна для таких схем магія: «ми нічого не організовували, ми просто надавали сервіс».

Агентство по фінансовому моніторингу об'явило, в международный розыск двух человек, подозреваемых в организации нелегального игорного бизнеса в Казахстане: гражданина США Дмитрия Дружинского (1970 г.р.) и гражданку Украины Марину Левкович (Гинзбург) (1985 г.р.). Суд заочно их арестовал, сообщает пресс-служба ведомства.

При цьому значна частина публікацій щодо справи походить або з казахстанських офіційних повідомлень, або з так званих «зливних» майданчиків і сайтів розслідувань. Тому частина інформації вимагає обережного ставлення і поки що не підтверджена судовими рішеннями, а скласти більш-менш відповідну дійсності картину доволі важко.

Чому Казахстан?

Офіційну частину історії озвучило Агентство з фінансового моніторингу Казахстану (АФМ). За версією слідства, під виглядом легального букмекерського бізнесу в країні діє мережа нелегальних онлайн-казино, пов'язаних з брендами Pin-Up і Pincio.

Ключовим елементом схеми, як стверджують слідчі, стало ТОВ «Бонами», яке отримало офіційну букмекерську ліцензію в Казахстані. Формально – легальний ринок ставок. Фактично, як вважають в АФМ, – інфраструктура для обслуговування онлайн-гемблінгу і виведення грошей за межі країни.

Слідство заявляє, що гроші клієнтів спочатку акумулювалися на транзитних рахунках, після чого проходили через платіжні компанії Gold Pay і Cyber Pay (пізніше перейменовану в Pinnacle Financial Solutions), а потім конвертувалися в криптовалюту. За даними казахстанських правоохоронців, через цю систему могло бути виведено понад мільярд доларів. У січні 2026 року Дружинського і Левкович оголосили в міжнародний розшук, а потім суд санкціонував їхній заочний арешт.

Формально в «стране» работала букмекерская компания ТОО «Бонами», через инфраструктуру которой оформлялись ПСО-терминалы в Тель-Авиве. ТОО «Бонами» – бенефициарный бизнес называется сутруги Ирина Ильина и Дмитрий Пунина, проживающие за рубежом.

В рамках расследования проведено более 70 обысков, арестованы 8 человек, включая бизнесмена Игоря Ема и топ-менеджера «Казгослот». Установлены цепочки из 35 платежных организаций, четырех банков и госкомпаний, что делает дело одним из крупнейших кейсов по нелегальному збавлгн в регионе.

Сам по собі Казахстан давно став одним з ключових ринків для пострадянського грального бізнесу. Після посилення регулювання саме Казахстан виявився зручним майданчиком: відносно ліберальний ринок, активний розвиток електронних платежів, високий інтерес до онлайн-ставок і можливість працювати через мережу посередників.

За даними казахстанських ЗМІ та розслідувальних публікацій, Дружинський і Левкович займалися саме організацією платіжної інфраструктури – тобто не стільки самим казино, скільки найважливішим елементом будь-якого грального бізнесу: рухом грошей. А це вже рівень не простих «айтівців», а фінансових координаторів.

Судячи з відкритих публікацій, Марина Левкович фігурувала також під прізвищем Гінзбург. Дмитро Дружинський у ряді публікацій називається громадянином США українського походження. В окремих матеріалах згадується, що він раніше міг фігурувати в історіях, пов'язаних з підпільним гемблінгом ще до казахстанського кейсу. Однак ці дані вимагають додаткового підтвердження.

Як працювала схема: мутні сліди

Цікаве інше: вся структура виглядала не як класичне казино, а як гібрид фінтеху, криптобмісників і платіжного шлюзу. Саме тому слідство приділяє таку увагу не тільки букмекеру, але й фінансовим посередникам.

Якщо зібрати докупи офіційні заяви АФМ і публікації розслідувальних ресурсів, схема виглядала приблизно так. Користувач заводив гроші через формально легальну букмекерську інфраструктуру. Після цього кошти проходили через ланцюжок платіжних компаній, при цьому призначення платежів маскувалося під легальні операції. Потім гроші дробилися і йшли через криптовалютні канали. Потім кошти виводилися за межі Казахстану.

Для легализации деятельности было зарегистрировано ТОО «Бонами», получившее государственную лицензию на букмекерскую работу под брендом PIN-UP.KZ. Параллельно была создана сеть платежных компаний — в том числе ТОО «Gold Pay» и ТОО «Cyber Pay» (позже переименованное в ТОО «Pinnacle Financial Solutions»), которые выполняли функции агрегаторов платежей, онлайн-казино.

Следствие полагает, что деньги клиентов аккумулировались на транзитных счетах, после чего конвертировались в криптовалюту через аффилированные организации с лицензиями на операции с электронными деньгами.

Саме на етапі процесингу і виникали структури на кшталт Gold Pay, Cyber Pay і Pinnacle Financial Solutions. Для класичного нелегального казино це майже ідеальна модель: формально у тебе ліцензія і платіжний сервіс, а фактично – міжнародна машина з переміщення грошей.

Ось тут починається наймутніша частина історії. Прямих юридично підтверджених доказів того, що схема управлялася з Росії чи російськими структурами, на цей час публічно немає. Однак відразу кілька факторів змушують уважно дивитися саме в цей бік.

По-перше, сам бренд Pin-Up давно працює на ринках колишнього СРСР і традиційно асоціюється з російськомовним сегментом гемблінгу.

По-друге, подібні схеми high-risk- процесингу історично будувалися через мережу компаній, пов'язаних з російським та офшорним ринками одночасно. Після 2022 року значна частина таких структур почала активно мігрувати в Казахстан, Вірменію, Кіпр, ОАЕ та інші юрисдикції.

По-третє, у публікаціях ряду розслідувальних ресурсів фігурують натяки на зв'язки окремих учасників схеми з впливовими людьми з фінансово-політичного середовища Росії, які в останні п'ять років найактивнішим чином «кокучили» Казахстан. Та й сама логіка бізнесу показує: без серйозної політичної і банківської «криши» подібні операції на мільярд доларів існувати не можуть.

Бо йдеться не про підпільне казино в підвалі. Це транзакції через банки, ліцензовані платіжні структури, криптообмін, міжнародні перекази і масова рекламна інфраструктура. Такі схеми зазвичай живуть рівно стільки, скільки комусь наверху вигідно удавати, що нічого незвичайного не відбувається.

Український напрямок в цій історії виглядає не менш чуливим, хоча в загальному підсумку тех веде в Росію. Після легалізації грального бізнесу Україна стала одним з найбільш ринків онлайн-ставок у регіоні. Навколо нього швидко виросла індустрія платіжних сервісів, афілійованих мереж і маркетингових агенцій. Ще на момент прийняття відповідного закону в Україні була ціла маса публікацій, які стверджували, що просумуватимуть це рішення саме росіяни, яким потрібний легальний майданчик, а відповідний капітал і вплив на українську владу у них малися.

До того ж слід заздати, що робота Pin-Up в Україні викликала величезний скандал, оскільки виявилося, що бренд тісно пов'язаний з РФ. У зв'язку з цим скандалом і на тлі повномасштабної війни частина гравців ринку, зокрема Pin-Up, почала переносити операції в більш безпечні юрисдикції – насамперед в Казахстан і ОАЕ.

Саме тому в матеріалах розслідувань постійно спливають українські прізвища, українські менеджери і компанії, пов'язані з колишніми учасниками локального ринку гемблінгу. Проблема в тому, що гральний бізнес на пострадянському просторі давно існує як єдина екосистема без чітких національних кордонів. Сьогодні платіжний оператор може бути зареєстрований в Алматі, власники жити в Дубаї, розробка знаходиться в Києві, маркетинг йти через Кіпр, а гроші – проходять через крипту і осідають невідомо де.

Дружинський і Левкович – хто за ними стоїть?

Щодо героїв скандалу – Дмитра Дружинського і Марини Левкович, то є ще одне ітричне питання: куди вони зникли? І точна відповідь на це питання досі невідома. Казахстан оголосив обох у міжнародний розшук, однак інформації про затримання немає.

У розслідувальних публікаціях висловлюються припущення, що фігуранти могли покинути Казахстан задовго до активної фази слідства і переміститися в одну з юрисдикцій, традиційно популярних серед гральних структур – ОАЕ, Кіпр чи країни Східної Європи.

Є ще один важливий нюанс у розшуку Дружинського і Левкович – в останні тижні відразу кілька сайтів написали про спроби масово видаляти публікації про їхню справу з пошукової видачі та публічного доступу.

Миллиардный кэш-аут через Pin-Up: в Сети зачищают информацию о заочном аресте в Казахстане Дружинского и Левкович, причастных к игорным схемам

Сам по собі такий факт ще нічого не доводить. Але у світі сірого гемблінгу це вважається майже обов'язковою процедурою кризового менеджменту. Спочатку запускається потік публікацій. Потім починається потік видалень. Потім з'являються нові компанії і нові бренди. І дуже часто ті ж люди продовжують працювати далі – просто під іншою назвою.

Можна припустити, що Дмитро Дружинський і Марина Левкович благополучно пересидять бурю і отримають гарантії, що справу спустять на гальмах. Але для цього потрібно, щоб затих скандал і зникли публікації про їхню участь в афері. З чого випливає два висновки: за парю дійсно стоїть хтось дуже впливовий, а послуги Дружинського і Левкович цій людині чи цим людям терміново знадобилися.

І тому головне питання цієї історії – не Дружинський і Левкович. Люди такого рівня зазвичай – не кінцевими бенефіціарами, а операторами: вони будують інфраструктуру, домовляються з банками, забезпечують процесинг, розв'язувати питання з ліцензіями.

А мільярдні потоки, якими вони керують, ніколи не належать виключно менеджерам. Саме тому справа Pin-Up в Казахстані виглядає настільки чуливою. Якщо слідство дійсно добереться до кінцевих бенефіціарів, мова може йти вже не про локальну кримінальну справу, а про транснаціональну мережу за участю представників фінансового, криптовалютного та грального бізнесу кількох країн.

Більшість розслідувачів називає бенефіціаром схеми власника Pin-Up Дмитра Пуніна, але чи так це насправді? Річ у тому, що свого часу в мережі була маса розслідувань, в яких стверджувалося, що за Пуніним стоять впливові особи як з РФ, так і з України. Тому відповіді на питання, хто ж є справжнім бенефіціаром схеми, теж немає.

Платежный ЩИТ в СНГ

В Казахстане заочно арестовали подчиненных Дмитрия Пунина за вывод \$1 млрд из онлайн-казино Pin-Up.

Поки що публічна картина виглядає наступним чином. Казахстанська влада демонструє жорстку реакцію. Фігуранти перебувають у розшуку. Інформація про справу продовжує з'являтися хвилями. Навколо теми активно працюють як розслідувальні ресурси, так і майданчики з сумнівною репутацією. Паралельно відбувається масова процедура зачистки негативу про Дружинського і Левкович.

А це зазвичай означає одне: боротьба йде не тільки в судах, але й за кулісами правосуддя та публічного процесу. Чим це все закінчиться – поки неясно. Тому що, з іншого боку, кампаніям масової зачистки протистоять інша, не менш масова – на місці видалених матеріалів з'являються нові, з новими подробицями. А це означає, що крім сил, які стоять за Дружинським і Левкович, є інші, що їм протистоять.

А взагалі ж історія Дмитра Дружинського і Марини Левкович – це дуже сучасний пострадянський сюжет. Тут немає валіз з готівкою і підпільних казино в готелях, як було в дев'яностих.

Є крипта. Є платіжні шлюзи. Є букмекерська ліцензія як офіційний фасад. Є міжнародна мережа схематичних компаній. Є люди з кількома юрисдикціями і паспортами. І є величезні гроші, які зникають швидше, ніж з'являються судові рішення.

А це є головне питання, яке поки що залишається без відповіді: хто був справжнім господарем цієї системи. Бо в подібних історіях організатори процесингу рідко виявляються останньою ланкою.

Теги: Бізнес в Росії
Бізнес в Росії
ООО Бонами
Дружинський Дмитро
Путина Дмитрий

Pinnacle Financial Solutions
Cyber Pay
Gold Pay
Казахстан
Ринко
Букмекерський бізнес
Дружинський бізнес

Pin-Up
Швейцарство
Множественность
Криптовалюта
онлайн-казино
Левкович Марина
Дружинский Дмитрий

Автор статті:
Максим Прохоренко
Всі статті автора

13 травня 2026 г., 15:06 Переглядає: 8455 Коментарі: 1

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus